

ה"ת 23354/05/16 - מדינת ישראל נגד יניב עמר

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 23354-05-16 עמר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת קרן מילר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יניב עמר

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים. הרקע לבקשה הוא חקירה המתנהלת במחלק סייבר ירושלים כנגד המשיב בגין קבלת דבר במרמה, העברת מידע כוזב במחשב, הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים ושיבוש מהלכי חקירה. במסגרת חקירה זו שוחרר המשיב בתנאים ביום 24.3.2016.
2. ביום 10.5.2016 דחה בית משפט זה (כב' השופטת מאק-קלמנוביץ, סגנית נשיא) את בקשותיו של המשיב לאפשר לו לצאת מישראל, וכן את בקשתו להחזרת מחשבים שנתפסו אצלו.
3. ערר שהוגש על ידי המשיב לבית המשפט המחוזי התקבל חלקית. בית המשפט (כב' השופט משה יועד הכהן) קבע כי המשיב יוכל לפנות לאחר 30 יום בבקשה להתיר לו לצאת מן הארץ. באשר להחזרת התפוסים קבע בית המשפט כי "ככל שלא יוצג לבית המשפט טעם משכנע שהמחשבים עצמם (כולל הסמארטפונים) דרושים להמשך החקירה, ניתן יהיה לטעמי לשחררם לידי העורר, ובמידת הצורך, ניתן יהיה לקבוע תנאים שיבטיחו את הצגתם כראיה ו/או את חילוטם בהמשך ההליך. לצורך זה אני קוצב למשיבה 7 ימים מיום מתן ההחלטה לצורך הגשת בקשה כאמור מטעמה לבית משפט השלום, וככל שלא תוגש, יוחזרו התפוסים לידי העורר ללא שיהיו נוסף".
4. בעקבות החלטה זו אכן הוגשה בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. נציג המבקשת טען כי בתפוסים נמצאו ראיות רבות לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, ולפיכך רשאית המבקשת להמשיך ולהחזיק בהם בהתאם לסעיף 33 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן "**הפסד"פ**"). כן ציין נציג המבקשת כי מאז ההחלטה הוגשו תלונות נוספות. לטענתו, השבת התפוסים למשיב מעלה חשש כי הראיות שבתפוסים לא תישמרנה כמו שהן, ולא ניתן יהיה להציג ראיות אלו בהליך העיקרי.
5. ב"כ המשיב טען כי בית המשפט המחוזי כבר הורה על החזרת התפוסים וכי המשך החזקת התפוסים פוגעת בזכויותיו של המשיב. לטענתו, כל החומר מועתק ולכן אין כל חשש לשיבוש.

דין והכרעה

6. בענייננו מדובר במחשבים (כולל טלפונים ניידים) שהינם בשימוש הפרטי של המשיב. לפיכך, ובהתאם לסעיף 32(ב1) לפסד"פ יש להשיב אותם לאחר 30 יום, אלא אם כן התבקשה הארכת התקופה מבית משפט השלום.
7. דומה כי התקופות הקבועות בסעיף 32(ב) לגבי מחשב מוסדי ובסעיף 32(ב1) לגבי מחשב פרטי נועדו להגביל ולקצר את תקופות החקירה והחיפוש ככל האמור במחשבים שנתפסו, הן לאור הפגיעה בפרטיות הכרוכה בחיפוש במחשב, והן בשל חשיבותו ומרכזיותו של המחשב בחייו של אדם פרטי, ובוודאי כאשר מדובר בניהול שוטף של מוסד (ראו הצעת חוק לתיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (מס' 11) (חיפוש ותפיסת חומר מחשב), התשס"ה-2005).
8. עם זאת, בוודאי ככל האמור במחשב המשמש לצורך פרטי לא באו הגבלות אלו למעט את סמכותה של המשטרה להמשיך ולהחזיק במחשב אשר דרוש לצורך הגשתו כראיה בבית המשפט. ואכן סעיף 32(ב1) קובע זאת מפורשות.
9. בענייננו, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, לא הוגשה בקשה להארכת תוקף החזקה בתפוסים לאחר שחלפו 30 ימים. בית המשפט המחוזי הורה על השבת התפוסים, אך בניגוד לטענת ב"כ המשיב הוראה זו נעשתה תוך הותרת שיקול דעת לבית משפט השלום, הן במקרה בו יוצג טעם משכנע שהמחשבים עצמם דרושים להמשך החקירה; והן לעניין קביעת תנאים שיבטיחו את האפשרות להציג את הראיות שנתפסו במחשבים בהמשך ההליך.
10. ראשית באשר למאריזי המחשב (ללא המידע האצור בתוכם), ובתנאי שניתן להפריד את המאריזים מהמידע, לא ראיתי כל טעם להמשיך ולהחזיק את התפוסים לאור הוראת בית המשפט המחוזי ואלו יש להשיב מיידית למשיב.
11. באשר למידע האצור בתוך המחשבים. בדרך כלל נהוג כאשר מתגלות ראיות במחשב או בטלפון נייד כי המשטרה שומרת את המכשירים או הדיסקים המכילים את המידע המקורי ברשותה תוך שהיא יוצרת העתקים של החומרים לבעלי התפוסים בהתאם להוראת 32 לפסד"פ. נראה כי הטעם לכך הוא כלל הראיה הטובה ביותר המחייב את המשטרה להציג את המקור לכל ראיה ובשל החשש כי יעלו טענות בהליך העיקרי כגון שההעתקה של החומר שיבשה את הראיה. מסירת המקור לחשוד משמעה אובדן שליטה ופיקוח על הדיסקים באופן שימנע אפשרות להגישם כראיה במשפט (ב"ש (י-ם) 4642/05 **דויטש נ' מדינת ישראל**, פ"ד תשס"ד(1) 440, פסקה 14 (2005) (להלן "**עניין דויטש**")).
12. עם זאת, גם לעניין החומר האצור במחשבים של המשיב סבורני כי יש למלא אחר הוראת בית המשפט המחוזי, אשר כבר שקל את כל האמור, תוך הבטחת האפשרות להציג את הראיות הדרושות להליך העיקרי. אזכיר כי החלטת בית המשפט המחוזי התייחסה במפורש לאפשרות לקבוע תנאים שיבטיחו הצגתם כראיה במשפט. זאת ניתן לעשות על ידי העתקת חומר המחשב המצוי בתפוסים, כך שהעותק ישאר בידי המשטרה והמקור יוחזר למשיב, ותוך חתימת החשוד על כך שמדובר בעותק זהה למקור (**עניין דויטש**, פסקה 16). על מנת שיוכל המשיב לאשר זאת הוא יהיה רשאי לנכוח בעת ביצוע ההעתקה ואף להביא אדם מטעמו שיהיה נוכח בזמן ההעתקה ויודא כי היא נעשית באופן נאמן למקור.
13. אם לא יחפוץ בכך המשיב, יוכל לבקש ולקבל מיידית עותק של כל חומר המחשב שבתפוסים (כקבוע

בסעיף 32א לפסד"פ) וכן את מארזי המחשב כאמור לעיל. במצב דברים זה יישארו הדיסקים המקוריים בידי המבקשת באופן שתתאפשר הצגת ראיות מתוכם במהלך ההליך העיקרי.

14. אוסיף כי בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ אם לא יוגש כתב אישום תוך שישה חודשים מיום התפיסה תיאלץ המבקשת להשיב את התפוסים (מקור או העתק) אלא אם כן תגיש בקשה נוספת להארכת התפוסים.

15. המזכירות תודיע על ההחלטה לצדדים.

16. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, בהעדר הצדדים.